

for ham, er dette Beløb spildt for ham; døer hun kort Tid efter ham og efterlader smaa Børn, vil ogsaa Beløbet være spildt for deres Bedkommende, og gifter Manden sig igjen, maa han begynde paa en ny Tegning. Hvis det derimod tillades Bedkommende at forsikre sit Liv for en Capital, kunne hans Efterladte faae en Capital ihænde, hvorved de under alle mulige Forhold kunne være sikrede indensfor den Grændse, der er fastsat. Det Spørgsmaal, jeg med Hensyn hertil har taget under Overveelse, er, hvor stor denne Capital skal være i Forhold til Livrenten, men dette kan sees fra to Synspunkter. Det ene er, hvor stor Capitalen bør være for at give samme Rente, som Overlevelsesrenten udgjør, og det andet er, hvor store Offre der paalægges de Bedkommende. Jeg har her søgt at gaae en Middelvei mellem disse to Ting, idet jeg har foreslaaet, at denne Livsforfikring skal tegnes med et Beløb, der er mindst 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesrente. Den Sum, som derved opnaaes, vil i Almindelighed ikke give saa Meget i Rente, som Overlevelsesrenten vilde udgjøre, og man vil i de fleste Tilfælde ikke for den kunne kjøbe en Overlevelsesrente, der svarer til den Alder, som Hustruen havde paa det Tidspunkt, da Forsikringen blev tegnet; men paa den anden Side vil der derved paalægges de paagældende Embedsmænd og Skolelærere en Byrde, som er større end Præmien til de pligtige Overlevelsesrenter, og derfor har jeg ikke troet det rigtigt at gaae videre. Smidlertid har jeg troet at burde foreslaae at gjøre denne Afgang til en alternativ Forsikringsmaade afhængig af, at Bedkommende kan præstere Helbredsattest, thi naar der ved en saadan Forsikring kommer til at paahvile Anstalten større Byrde, end den ellers paatager sig, bør denne Risiko ikke udstrækkes til de Personer, som ikke kunne skaffe Helbredsattest. Egeledes bør selvfølgelig Regjeringen og navnlig Finansministeren have Det til at fastsætte saadanne Billaar, som kunne tjene til Betryggelse for Præmiernes Indbetaling og til Sikkerhed for, at Forsikringssummen kan komme Enken eller de øvrige Efterladte tilgode, idet det maa antages, at Ministeren i saadanne

Tilfælde vil rette sig efter den Indstilling, som bliver gjort af vedkommende Embedsmand eller Skolelærer, der vistnok bedst maa kunne kjende og bedømme Forholdene, naar Ministeren finder den rimelig og billig. — Til § 23 har jeg stillet Forslag med Hensyn til Overgangen fra de nuværende Anstalter til den nye. Der siges i Slutningen af § 23: „Endvidere skal den tilstaae saadanne Interessenter i de nævnte Anstalter, som ved at gaae over i Livsforfikkings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 vilde kunne erholde et Afslag i de Præmier, som de endnu have at betale, et tilsvarende Afslag i deres Præmie“, men dette er en Bestemmelse, som synes at have større Udstrækning, end den har; den vil kun faae Anvendelse i meget faa Tilfælde. Den vil for det Første kun faae Anvendelse, naar den Bedkommende kan præstere Helbredsattest, idet han gaar over i den nye Anstalt, og for det Andet vil den kun faae Anvendelse, forsaavidt han ved nu at indtræde i den nye Anstalt, vil komme til at betale Mindre end før. Det er altsaa kun i saadanne Tilfælde, at den Bedkommende kan staae sig ved at træde ud af den gamle Anstalt og ind i den nye; det er kun en Lettelse for Forretningsførelsen fra begge Sider, men det er ikke nogen Bemyndigelse, som finder Sted ved Bestemmelsen i § 23. Jeg troer imidlertid, det vil være billigt, at man fastsætter, at de, som hidtil have betalt højere Præmie, end de efter Forholdene ved Forsikringens Tegning i den almindelige Anstalt vilde have at svare i den nye Anstalt, skulle have et tilsvarende Afslag i deres Præmie. Der finder jo nu, som bekjendt, en Rødsættelse Sted i Præmierne for flere Arter af Forsikringer i Genhold til de Erfaringer, der ere gjorte, men hvad er da rimeligere, end at de Interessenter, som i en Række af Aar have betalt højere Præmier, end de efter de Erfaringer, der ere anstillede i det samme Aar, burde have betalt, vel ikke faae nogen Godtgjørelse — derom er der ikke Tale — men dog ikke for Fremtiden komme til at betale Mere, end de bør? Det er det, jeg har tilsigtet ved dette Forslag under Nr. 31. — Det vil sees, at de Forslag, jeg har stillet, angaae Enkeltheder, og med Undtagelse af Forslaget under Nr.